Quelle: http://manuscripta.at/?ID=41509
Copyright: Melk, Benediktinerstift

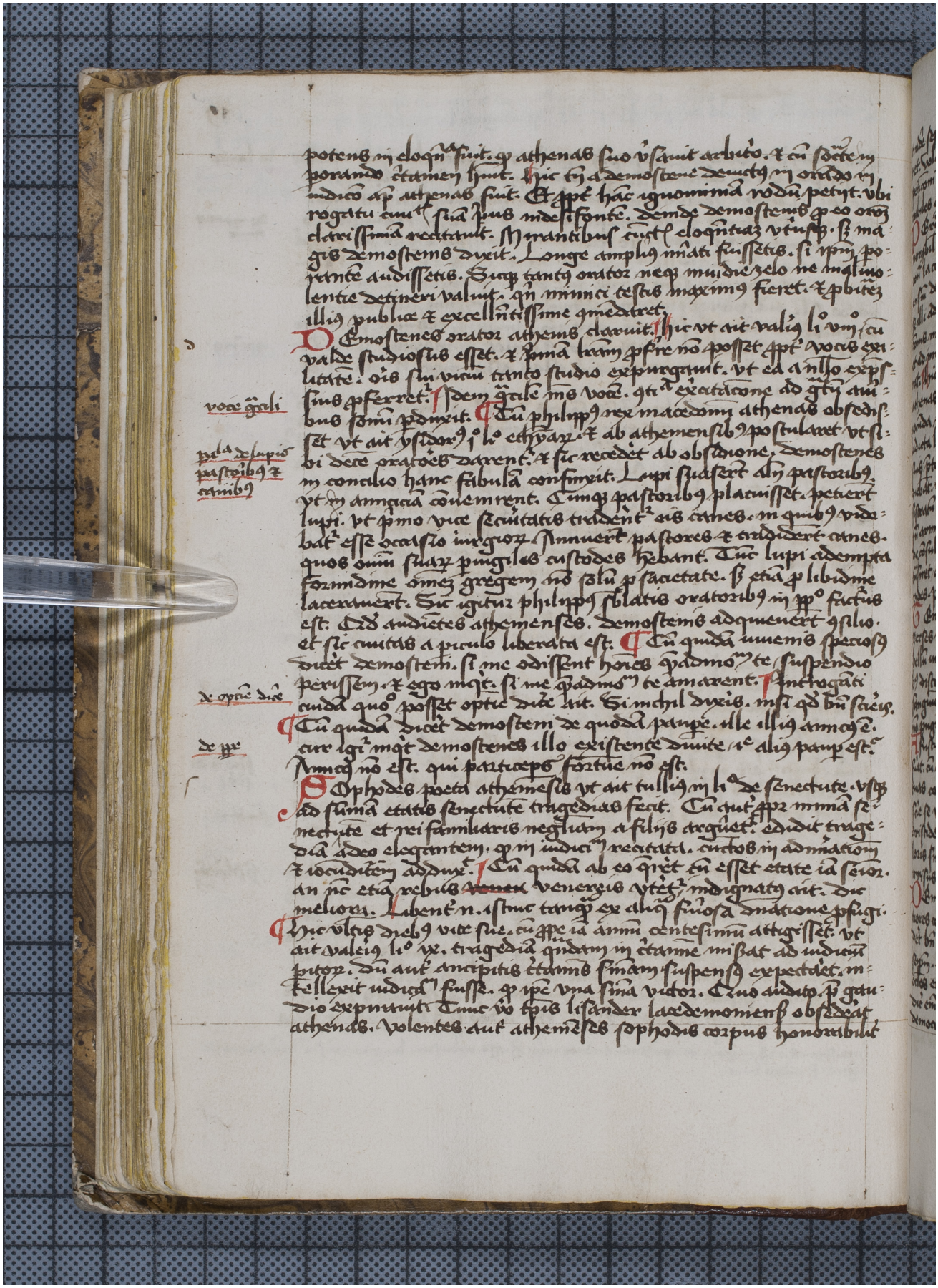

potens in eloqn̄tia fuit. q athenas suo vsum arbitro. t cū sōtem
porando ēstimen sumit. ¶ Hic tij a demostene deuictij in ordo in
iudico ap athenas fuit. Et ppē hāc ignominiā rodū petyt. vbi
rogitū cum t sua pus indefonte. Deinde demostenis p eo ordi
clarissima restituit. Sy manibus cum t eloqntiaz vtrusq. Sz ma
gis demostenis dueit. Longe amplio mati fuisses. si vpm po
tentie audisses. Sicq tanto orator neq mulier zelo ne malui
lentie detineri valuit. qn minuci testis maxime fieret. t pbriez
illi publice t excellentissime gmedatret.

Demostenes orator athenis claruit. ¶ Hic vt ait valio li. v. cū
valde studiosus esset. t sma linguā pfere nō posset. ppē vocis ex
litate. oīs sui vicii tanto studio expurgauit. vt ea a nullo exps
sius pferret. ¶ Idem ōtale ms voc. gtā exercitione ad gtē cum
bus somi pdiuit. ¶ Cū philipp rex macedonū athenas obsedis
set vt ait vsidor. li. ethyaz. t ab athenensib postularet vt si
bi dere oratores darent. t sic recedet ab obsidione. demostenes
in concilio hanc fabulā confinxit. Lupi suasere alij pastoribus
vt in amicitia conuenirent. Cumq pastoribus placuisset. petiere
lupi. vt p mo vice securitatis tradent eis canes. in quibus vide
bat esse occasio interitus. Annuerit pastores t tradiderit canes.
quos omni suaz pugiles custodes habant. Tuc lupi adempta
formidine omnis gregem non solū p sacietate. sz etiā p libidine
lacerauerit. Sic igitur philipp sublatis oratoribus in pmo factus
est. Ad audientes athenenses. demostenis adquiescerit. qsilio.
et sic cunctis a periculo liberata est. ¶ Cū quidā iuuenis speciosus
dicet demostenī. si me odissent hores qadmon te suspendio
perissem. t ego mori. si me qadmon te amarent. ¶ Interrogati
cuidā quo posset optie dare aut. Si mihi dyeis. mi qd bū sacis.
¶ Cū quidā dicet demostenī de quodā pauper. ille illi amicus e.
cure igit mori demostenes illo existente diuite. ie alij pauper est.
sumi nō est. qui participes fortune nō est.

Sophodes poeta athenensis vt ait tullius in li. de senectute. vsq
ad suma etatis senectute tragedias fecit. Cū tut ppē minā se
nectute et rei familiaris negligentia a filijs arguet. edidit tragē
diā adeo elegantem. q in iudicio recitata. cunctos in admiratione
t iocunditem adduxit. ¶ Cū quidā ab eo qrēt cū esset etate ia senio
an ne etiā rebus venerei venereis vtēt. indignatus ait. Dic
melius. Libent n. istuc tanq ex alij furiosa dnatione pfugi.
¶ Hic vltis diebus vite sue. cū ppe ia annū centesimū attigisset. vt
ait valerius li. vi. tragediā quādam in ēstime misit ad iudicium
pitor. Dū aut anciptis ēstimis sma suspensa expectaret. in
tellexit iudicū fusse. q ipe vna sma victor. Cuo audito. p stu
dio expuncuit. Tunc vo tpis lisander lacedemonens obsedat
athenas. volentes aut athenienses sophodis corpus honoribus

voce ōtali

pbla de lupis pastoribus t canibus

de opīe dare

de pre